

RESSÒ DE LA PARAULA

«Notícies falses o vertaderes. La bona notícia»

Mentre la litúrgia ens fa viure l'Ascensió del Senyor, celebrem la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials sota el lema «*Fake news* i el periodisme de la pau». La carta que ens adreça el Papa amb aquest motiu ens alerta sobre la proliferació de falses notícies i ens convida a comunicar-nos sobre la base de notícies certes (veritables), com a base de la pau social.

El problema és realment greu. Però tot això reclama una explicació, per tal de no caure precisament en allò que utilitza la difusió de falses notícies, és a dir, l'ambigüitat del llenguatge i, en conseqüència, la seva manipulació, en cas de mala voluntat.

—Quan parlem de notícies falses o vertaderes ens referim a si el que comuniquen respon o no a la realitat. En aquest sentit el Papa denuncia la proliferació de «la mentida» en la comunicació, o bé perquè el que es diu no és real en absolut, o bé perquè no es diu tota la realitat. Aquesta pràctica obeeix a molts i diversos interessos i freqüentment va acompanyada d'una intenció de seduir, donant a la notícia aparença de versemblança. El prototip d'aquesta manera d'actuar és el Dimoni, autèntic «messtre i pare de la mentida».

—La nostra responsabilitat està a saber esbrinar la falsedat en la notícia i fomentar la pràctica de l'ètica en la comunicació, posant els mitjans informatius al servei del que és vertader. El Papa diu que aquesta seria la condició per al diàleg i la pau social. Encara que també és cert que moltes vegades, les paraules «veritables», com a reflex fidel de la realitat, molesten i creen conflictes.

—No diem exactament el mateix quan parlem de la Veritat amb majúscula. Llavors ens referim a «la veritat de la vida», al sentit del que som i fem, allò del qual podem refiar-nos per entendre tot el que ens passa, per encertar en les nostres decisions, per afrontar les dificultats, per seguir esperançats, etc.

—És en aquest sentit que Jesús va dir: «la Veritat us farà lliures» (Jn 8,32) i «jo sóc la Veri-

tat» (Jn 14,6). Per això en l'Evangeli de sant Joan, conèixer la Veritat i ser lliures depèn del seguiment fidel de la seva persona (cf. Jn 8, 31).

Són dos significats diferents de la paraula «veritat». Però estan profundament relacionats.

Els dos significats estan relacionats en copsar la gravetat del problema. Diuen que estem en el temps de la «post-veritat», és a dir, que avui la gent pot afirmar una cosa i la contrària sense ruboritzar-se. Per tant, no és estrany que estigui permesa la difusió de notícies falses si interessa, així com que es pensi que no hi ha cap veritat segura que fonamenti la vida i hi doni sentit. Quan s'arriba a afirmar la «post-veritat» és que s'ha arribat a la post-humanitat.

Es relacionen aquestes dues maneres d'entendre la veritat quan coneixem la resposta cristiana al problema. En celebrar la festa de l'Ascensió, reconeixem que la Veritat, la Veritat del món i de la humanitat, la veritat en la qual creiem, és al cel, triomfant i plena de glòria. Aquesta Veritat, que és la persona mateixa de Jesucrist, va patir l'atac d'una allau de mentides a la terra: a Ell, van intentar enganyar-lo i d'Ell es van dir moltes i greus notícies falses... Però Ell seguia sent la Veritat i en Ell totes les petites veritats seguien triomfant.

Aquesta és la Bona Notícia. Per la fe ens adhirim a la Veritat i en procedeix el nostre compromís moral per comunicar tota veritat. Serà aleshores quan aconseguirem la Llibertat i la Pau, també amb majúscules.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Un camí de plenitud (I)

El cristianisme és una via de felicitat que transcendeix el plaer corporal, però no l'exclou; que transcendeix també el gaudir individual i s'obre a la comunitat. No és l'únic camí, ni en té l'exclusiva. Hi ha molts camins, senders i itineraris que hi porten.

La història de la filosofia occidental és un mostrejar de projectes, d'esbossos i de programes

de felicitat. Alguns s'oposen radicalment a l'opció cristiana, però d'altres hi sintonitzen molt a fons.

La fe és, com tota relació, oscil·lant. Els vincles no són generadors de felicitat sempre i en qualsevol circumstància; passen moments distints i també alts i baixos. El que dona felicitat en aquest vincle és la certesa de què Déu és en mi, de què

m'estimula a ser millor persona, però, a la vegada, m'accepta tal com sóc, amb les meves mancances i limitacions. Aquest sentir-se incondicionalment estimat comporta, alhora, una profunda responsabilitat i empeny a estimar els altres, a ser agraït amb tot allò rebut.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

«Noticias falsas o verdaderas. La buena noticia»

Mientras la liturgia nos hace vivir la Ascensión del Señor, celebramos la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales bajo el lema «Fake news y el periodismo de la paz». La carta que nos dirige el Papa con este motivo nos alerta sobre la proliferación de falsas noticias y nos invita a comunicarnos sobre la base de noticias ciertas (verdaderas), como base de la paz social.

El problema es realmente grave. Pero todo esto reclama una explicación, para no caer precisamente en aquello que utiliza el difusor de falsas noticias, es decir, la ambigüedad del lenguaje y, en consecuencia, su manipulación, en caso de mala voluntad.

—Cuando hablamos de noticias falsas o verdaderas nos referimos a si lo que comunican responde o no a la realidad. En este sentido el Papa denuncia la proliferación de «la mentira» en la comunicación, bien porque lo que se dice no es real en absoluto, bien porque no se dice toda la realidad. Esta práctica obedece a muchos y diversos intereses y frecuentemente va acompañada de una intención de seducir, dando a la noticia apariencia de verosimilitud. El prototipo de este modo de actuar es el Demonio, auténtico «maestro y padre de la mentira».

—Nuestra responsabilidad está en saber detectar lo falso en la noticia y fomentar la práctica de la ética en la comunicación, poniendo los medios informativos al servicio de lo que es verdadero. El Papa dice que esta sería la condición para el diálogo y la paz social. Aunque también es cierto que muchas veces, las palabras «verdaderas», como reflejo fiel de la realidad, molestan y crean conflictos.

—No decimos exactamente lo mismo cuando hablamos de la Verdad con mayúscula. Entonces nos referimos a «la verdad de la vida», al sentido de lo que somos y hacemos, aquello de lo que podemos fiarnos para entender todo lo que nos ocurre, para acertar en nuestras decisiones, para afrontar las dificultades, para seguir esperanzados, etc.

—Es en este sentido en el que Jesús dijo: «la Verdad os hará libres» (Jn 8,32) y «yo soy la Verdad» (Jn 14,6). Por eso en el Evangelio de san Juan, conocer la Verdad y ser libres depende del seguimiento fiel de su persona (cf. Jn 8,31).

Son dos significados distintos de la palabra «verdad». Pero están profundamente relacionados.

Los dos significados están relacionados al captar la gravedad del problema. Dicen que estamos en el tiempo de la «post-verdad», es decir, que hoy la gente puede afirmar una cosa y la contraria sin ruborizarse. Por tanto, no es de extrañar que estará permitida la difusión de noticias falsas si interesa, así como que se pensará que no existe ninguna verdad segura que fundamente la vida y le dé sentido. Cuando se llega a afirmar la «post-verdad» es que se ha llegado a la post-humanidad.

Se relacionan estas dos maneras de entender la verdad cuando conocemos la respuesta cristiana al problema. Al celebrar la fiesta de la Ascensión, reconocemos que la Verdad, la Verdad del mundo y de la humanidad, la verdad en la que creemos, está en el cielo, triunfando y llena de gloria. Esta Verdad, que es la persona misma de Jesucristo, sufrió el ataque de un alud de mentiras en la tierra: a Él le intentaron engañar y de Él se dijeron muchas y graves noticias falsas... Pero Él seguía siendo la Verdad y en Él todas las pequeñas verdades seguían triunfando.

Esta es la Buena Noticia. Por la fe nos adherimos a la Verdad y de ella procede nuestro compromiso moral para comunicar toda verdad. Será entonces cuando alcanzaremos la Libertad y la Paz, también con mayúsculas.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Proclamació del Santuari del Sant Crist de Piera

El 28 d'abril passat, en el marc de la tradicional diada del Sant Crist de Piera, l'església parroquial, que és un temple romànic del segle XII, ha estat proclamada Santuari. L'eucaristia va ser presidida pel bisbe Agustí Cortés i concelebrada per

Mn. Josep Maria Domingo, vicari general, Mn. Pere Milà, vicari episcopal de la zona, Mn. Ramon Bosch, degà i rector del nou Santuari, i els diaques i mossens de la parròquia, així com de l'Arxiprestat de Piera-Capellades i de Sant Sadurní i altres preveres. Fou un dia en

el qual l'antiga volta de pedra que conforma la nau central, així com les capelles laterals de la Mare de Déu del Roser i la capella neoclàssica del cambriol de la imatge del Sant Crist eren plenes de gom a gom. Es van reunir fidels de Piera, representants de les autoritats i entitats del poble, gent de viles veïnes de la comarca de l'Anoia i d'altres indrets.

El temple que custodia la imatge del sant Crist, ara proclamat santuari, vol ser una llar que acosti la tendresa d'aquest rei crucificat, que despulat i fràgil a la creu assumeix la nostra feblesa i ens regala la seva misericòrdia. En aquest sentit, un grup de fidels de la parròquia assumeixen el primer Patronat del Santuari del Sant Crist de Piera per tal de promoure la devoció a la imatge dels pelegrins que s'hi vulguin acostar i el patrimoni de pedres vives de la comunitat que hi prega i viu la joia de la fe.

VII Nit de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana

La setena edició d'aquesta iniciativa solidària a favor d'aquests dos mitjans està prevista per al divendres 1 de juny.

De manera similar a l'any passat, la Nit començarà a la Basílica de Santa Maria del Mar, amb un concert de l'Orfeó Badaloní i l'Esbart Sant Jordi. A continuació, a l'espai de la Llotja de Mar tindrà lloc el sopar durant el qual es realitzarà el lliurament de la primera

edició dels Premis de Periodisme Memorial Joan Carrera.

La VII Nit de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana serà presidida pel cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona i president del Patronat de les dues fundacions que regeixen els mitjans.

Serà una ocasió de compartir els valors que inspiren aquests mitjans de l'Església amb els lectors, socis i oients i els represen-

tants de la societat civil, cultural, política i religiosa de Catalunya.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

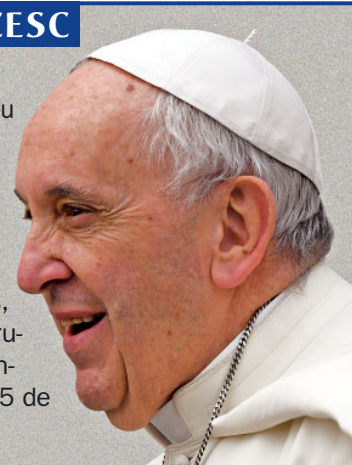

@Pontifex: «Escoltant les aspiracions dels joves podem entreveure el món de demà i els camins que l'Església està cridada a recórrer» (18 de març).

@Pontifex: «Ningú no pot ser descartat perquè tots som vulnerables. Cadascú de nosaltres és un tresor que Déu fa créixer a la seva manera» (21 de març).

@Pontifex: «La Paraula de Déu ha de fer en nosaltres aquest recorregut: de l'oïda al cor, i del cor a les mans, a les bones obres» (24 de març).

@Pontifex: «Estimats joves, no us canseu de ser instruments de pau i de joia entre els vostres coetanis!» (25 de març).

Joves, acompanyament, celebració, Esperit

La mirada de l'Església i de la societat en general vers el jovent té molts matisos: Sentit de responsabilitat en el creixement humà i espiritual dels adolescents i joves, i desig de contribuir-hi, però com? De vegades, desànim: no hi ha grups de joves a la parròquia. I alhora, mirada esperançada, perquè els joves són el futur! En aquest context, hi ha unes accions clau: propo-

sar, discernir, avançar i acompanyar. El proper 2 de juny SantfeliuJove, convoca una trobada matinal al Monestir de Sant Benet de Montserrat, per a acompanyants d'adolescents i joves.

Conversarem amb Carles Muñiz, prevere al Prat de Llobregat, i delegat de Pastoral de Joventut sobre els reptes d'aquest àmbit pastoral.

re en Jesús i d'estimar-nos els uns als altres.

S'acosta l'estiu... Teniu plans?

Sí, una ruta pel Camí de Sant Ignasi per a menors de 18 anys, del 2 al 6 de juliol, i per als majors de 18 anys l'anada a Taizé, del 18 al 26 d'agost. L'estiu passat va ser el primer en promocionar aquestes iniciatives, i vam estar molt contents.

També donem a conèixer un camp de treball a «Las 200 viviendas», Roquetes de Mar, del 21 de juliol al 5 d'agost, organitzat pels jesuïtes, o l'habitual cita d'exercicis-convivències a Gisclareny, enguany del 17 al 21 d'agost. L'objectiu és que ningú quedi sense una oferta en aquests mesos d'estiu. Sabem que hi ha parròquies i arxiprestats amb capacitat per a desenvolupar-ho ells sols, però també que no, i per això des de la Delegació oferim i difonem aquestes activitats.

Tota la informació l'anireu trobant actualitzada a www.bisbatsantfeliu.cat/santfeliujove

Està de moda això de l'acompanyament? Per què heu programat la trobada del dia 2 de juny?

Més que de moda, és una línia de treball en la pastoral de l'Església, i en concret amb els adolescents i joves. En la mesura que volem que la nostra acció pastoral sigui més semblant a allò que llegim als evangelis, anem descobrint que aquesta era la manera de fer de Jesús, i ens l'anem fent nostra.

A la nostra diòcesi, aquesta proposta de l'acompanyament ja fa uns quants cursos que queda recollida en el Pla Pastoral, com a crida a l'autenticitat de vida i a l'evangelització. SantfeliuJove, acollint aquestes crides, hem realitzat una formació als catequistes d'adolescents i joves sobre l'acompanyament i hem elaborat unes fitxes per a posar-ho en pràctica.

Un dels principis de l'acompanyament és que només es pot acompanyar si s'és acompanyat. I aquest és l'objectiu de la trobada del proper dia 2, establir un marc per acompanyar a aquells que acompanyen. (En aquesta trobada també tenen cabuda aquelles persones que volen iniciar-se en l'acompanyament).

Quin és el dia a dia de la Delegació de Joventut? Què ofereix a les parròquies, escoles, moviments... als joves i als agents de pastoral?

Des de la Delegació voldríem estar al servei d'allò que es va generant a ca-

da lloc, volem ser més aviat una ajuda. Per això, el calendari d'ofertes i propostes des de la Delegació és més aviat minse.

És molt enriquidor l'equip de la Delegació, on joves d'arreu de la diòcesi, pensant en el conjunt del bisbat, preguem, pensem i desenvolupem aquestes accions que anem proposant. També hi ha la Comunitat d'Acompanyants, joves més adults, amb més recorregut, que estan disponibles per acompanyar els catequistes d'adolescents i joves, com també de col·laborar en iniciatives evangelitzadores i catequètiques.

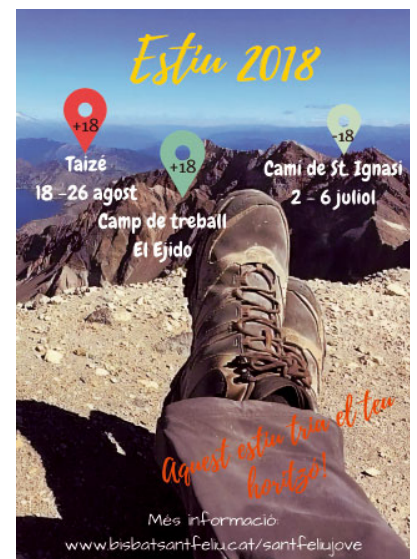
Després d'uns quants anys, hem pogut recollir la proposta diocesana per a la pastoral amb adolescents i joves en el document *Caminem junts! Itinerari per als adolescents i joves del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat 2017*.

El proper cap de setmana hi ha l'Aplec de l'Esperit a Tortosa. Quants joves hi participaran de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat?

Serem gairebé un centenar, d'adolescents i joves i els seus catequistes i, fins i tot, alguns preveres. I també ens alegra que cadascú hagi pogut trobar el moment per a fer-se present a l'Aplec, al llarg del cap de setmana.

L'Aplec ja té una llarga trajectòria. Quin és l'accent d'aquestes trobades?

Em sembla que l'Aplec té quatre grans accents: el de la trobada, el formatiu, el celebratiu i el festiu. La idea és que periòdicament, els adolescents i joves de les diòcesis amb seu a Catalunya i Mallorca, rebem aquesta convocatòria per a recordar-nos que tenim moltes coses que compartim, sobretot la fe i la vida, el desig de creu-

AGENDA

► **Confirmacions d'adults a la Catedral de Sant Llorenç.** El proper diumenge 20 de maig, a les 19 h, coincidint amb la solemnitat de Pentecosta, un grup d'adults rebran el sagrament de la Confirmació, després d'haver realitzat l'oportuna preparació catequètica a les respectives parròquies.

► **Conferència dels Grups de diàleg, de Vilafranca.** Dilluns 21 de maig, de 21 a 22.30 h. Xerrada «Els cristians perseguits avui», per Marta Garcia Campos, membre de la Fundació Ajuda a l'Església Necessitada. Hi haurà un col·loqui posterior amb els participants. Sala Mn. Joan Vinyeta, Parròquia de Santa Maria de Vilafranca.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15, 9-17]. St. Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); Sta. Gemma Galgani, vg. seglar; St. Pasqual I, papa.

15. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

16. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant

Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ Dijous [Fets 22,30;23, 6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Felix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari de Reus.

19. □ Dissabte [Fets 28,16-20. 30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant

Francesc Coll (1812-1875), prevere dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fundador; santa Ciriàca.

20. ■ Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7,12-13 (o bé: Ga 5,16-25) / Jo 20,19-23 (o bé: Jo 15,26-27;16,12-15)]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prevere franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, màrtir; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, verge.

L'Ascensió del Senyor (B)

COMENTARI

Rebreu una força que us farà testimonis meus

El llibre dels Fets dels Apòstols és el 2n volum d'una obra dedicada al mateix personatge: Teòfil.

El 1r volum —evangeli de Lc— presenta la identitat i missió de Jesús: *tot el que Jesús va fer i ensenyar*.

El 2n volum —Ac— testimonia l'acompliment per part dels Apòstols de la missió que Jesús els confià.

Acaba Lc i comença Ac amb el mateix triple encàrrec de Jesús als deixebles: a) *No us allunyeu de Jerusalem*; b) *Espereu la promesa del Pare*; c) *Jo us enviaré el do que el Pare ha promès*.

Tot i la decebedora pregunta dels deixebles (*Senyor, ara restablireu la reialesa d'Israel?*), Jesús els confirma en la missió: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra*.

L'Ascensió fa de pont entre Resurrecció i Pentecosta, en unitat inseparable; descrita de manera apocalíptica, ensenya que el Ressuscitat, *endut al cel*, torna al si de la vida trinitària amb el Pare i l'Esperit Sant.

Us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut. Ben mirat, l'únic deure del cristià és viure d'acord amb el que és per gràcia del Baptisme.

L'exhortació a la unitat ve reforçada amb l'aclamació litúrgica: *un sol Senyor, una sola fe, un sol Baptisme, un sol Déu i Pare de tots*.

L'objectiu dels diversos carismes (1Co 12) *distribuïts a cadascú en bé de tots* és únic: *edificar el cos de Crist*.

Per això cal *no escatimar cap esforç vers la meta que és l'home que arriba a la talla de la plenitud de Crist*.

El final original de Mc acaba estranyament: *Les dones sortiren del sepulcre; i no digueren res a ningú perquè tenien por* (v. 8).

L'afegit canònic de Mc (v. 9s) és un catecisme pasqual amb la proto-teofania a Maria Magdalena i l'aparició als *Onze reunits a taula* quan Jesús els confià la missió: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli*.

Es constata finalment que s'han complert tant l'encàrrec (*ells se'n anaren a predicar pertot arreu*) com l'ajut promès (*el Senyor hi cooperava confirmant la predicació amb els miracles*).

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyesin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se'n anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se'n anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. O bé: Aleluia.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans, i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se'n anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

► Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban hacia el cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y elevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas. O bien: Aleluia.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puse bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, los acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos.»

Después de hablarles, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.